

A Nemzetközi Talajtani Társaság XIII. Kongresszusa

Hamburg, 1986. augusztus 13—20.

A Kongresszus előkészítése és jellege

A Nemzetközi Talajtani Társaság XII. Kongresszusán (1982 február, New Delhi) határozat született arról, hogy — elfogadva a Német Talajtani Társaság meghívását — az NSZK-ban tartja meg XIII. Kongresszusát. Ennek megfelelően került sor a hamburgi kongresszusra, melyet többéves előkészítő munka előzött meg.

Ismeretes, hogy a Nemzetközi Talajtani Társaság általában négyévente rendezi kongresszusait abból a célból, hogy a szakterületen dolgozó kutatók, oktatók és gyakorlati szakemberek a tudományág legfontosabb kérdéseiről plenáris előadásokon, a sokrétű kutatási eredményekről pedig szekció üléseken és poszterkiállításon adjanak számot.

A Társaság kongresszusainak története során ez a tendencia szinte töretlen volt, és csupán a világháború évei jelentettek kiesést. A II. Világháború előtt elhatározott tény volt, hogy 1940-ben Berlinben tartják a Társaság IV. Kongresszusát. Sajnos, az események úgy alakultak, hogy csak most adódott lehetőség talajtani kongresszus rendezésére Németországban.

A Társaság alapszabályainak megfelelően a kongresszust rendező ország jelöli az elnököt és alelnököt. A Kongresszus és a Társaság elnöke ebben az időszakban K. H. HARTGE (Hannover), alelnöke pedig H. W. SCHARPENSEEL (Hamburg) volt.

A Kongresszus jelmondata „Növekvő mennyiségi és minőségi igények a talajokkal szemben” volt. Az előkészítő bizottság ennek megfelelően állította össze a tudományos programot, amely méreteiben felülmúlta az előző kongresszusokét. Az előadások száma a Társaság VI. Kongresszusa (Párizs) óta 400-ra volt korlátozva. Most első esetben emelték a számot több mint kétszeresére, így több mint 900 előadást fogadott el a programbizottság. Ezek bemutatása csak úgy volt lehetséges, hogy nagyobb részüket poszter formájában állították ki. Annak ellenére, hogy az előadások számát alapul véve a kongresszus minden előzőnél szélesebb körű volt, a gondos előkészítő munka lehetővé tette, hogy a gazdag anyagot megfelelő módon adják elő, illetve mutassák be a helyi és időbeli korlátok figyelembe vétele mellett.

A résztvevők száma ugyancsak tekintélyes volt. Jóllehet, a moszkvai kongresszus a kb. 2000 résztvevőjével létszámban nagyobb volt, a hamburgi (a mintegy 1400 résztvevő több mint 60 országot és nemzetközi szervezet képviselt) a Társaság történetében mégis a legnépesebb kongresszusok közé tartozik.

A megnyitó ülés után plenáris üléseken, szimpóziumokon, szakosztályi üléseken (beleértve az együttes szakosztályüléseket is, mind a bizottságok, mind az albizottságok és munkacsoportok részéről), valamint a poszterkiállításon folyt a munka.

Minden bizottság és albizottság, valamint a legtöbb munkacsoport legalább egy szakülést is tartott, melyen a szervezeti egység munkájáról számoltak be és jövőbeni tevékenységét tervezték és vitatták meg. Ezen túlmenően minden bizottság és albizottság legalább egy szimpóziumot szervezett, további 12 olyan szimpóziumot is rendeztek, amelyet bizottságok egymással, vagy más szervezetekkel (pl. a Kínai vagy Szovjet Talajtani Társasággal) közösen tartottak. A rendező elv az volt, hogy a Kongresszus munkanapjainak délelőtti ülésein először a plenáris

előadás hangzott el, melyet egy vagy több párhuzamosan rendezett szimpózium követett. Általában ezután került sor az egyéb szakülésekre.

Ismeretes, hogy a Nemzetközi Talajtani Társaság hét bizottságban fejti ki tevékenységét. Ezek a következők:

- I. Talajfizika
 - II. Talajkémia
 - III. Talajbiológia
 - IV. Talajtermékenység és növényáplálkozás
 - V. Talajgenetika, osztályozás és térképezés
 - VI. Talajtechnológia
 - VII. Talajminerológia
- Emellett három albizottság működik:
- A. Szikes talajok
 - B. Talaj mikromorfológia
 - C. Talajvédelem és környezet

Az elmúlt időszakban 12 munkacsoport is tevékenykedett. Ezeknek a száma és elnevezése az alapszabály szerint időszakonként változhat.

A Kongresszus megnyitása és a fő előadások

A Kongresszust augusztus 13-án a Hamburgi Kongresszusi Központban nyitották meg. Ebben az épületben, mely a legkorszerűbb technikai feltételekkel és felszerelésekkel rendelkezik, folyt le az egész Kongresszus.

A megnyitó ülésen K. H. HARTGE, a Társaság elnöke üdvözölte a megjelenteket. Vázolta a Német Talajtani Társaságnak a Kongresszus előkészítésével kapcsolatban kifejtett munkáját és röviden ismertette a tudományos program főbb vonásait. Ezután K. VON DOHNANYI, Hamburg szenátusának elnöke, valamint G. GALLUS, az NSZK Mezőgazdasági, Élelmiszeripari és Erdészeti Minisztériumának főtájtára köszöntötték a résztvevőket, és hangsúlyozták a talajtan jelentőségét a gyakorlati élet és gazdaság szempontjából.

A Társaság munkájában elsősorban érdekelt nemzetközi szervezetek képviselői következtek: G. M. HIGGINS a FAO, F. FOURNIER az UNESCO, R. OLEMO pedig a UNEP főigazgatójának üdvözlét tolmácsolta. A formális üdvözlő szavakon túlmenően kitértek arra a tevékenységre is, amelyet a Nemzetközi Talajtani Társaság és a talajtannal foglalkozó szervezetek és szakemberek nemzetközi programokban végeztek. Egyetértettek abban, hogy a követelmények a jövőben növekednek, és a számos nemzetközi program (pl. az éhség elleni harc, vagy az erdők, termőföldek védelme) fokozottabb erőfeszítéseket követel a talajtan részéről is. Az Egyesült Nemzetekhez tartozó szervezetek képviselői után számos más nemzetközi szervezet, valamint a Világbank képviselői köszöntötték a Kongresszust. Ezt követően a Hamburgi Egyetem elnöke, P. FISCHER-APPELT, és a Német Talajtani Társaság elnöke, H. KUNTZE kaptak szót, mint házigazdák.

A megnyitó ülés után tartotta meg K. H. HARTGE bevezető előadását, melynek címe megegyezett a Kongresszus jelmondatával.

HARTGE professzor előadása a klasszikus talajtan alapjaira támaszkodott, és a talaj fejlődésének és tulajdonságainak ismertetése alapján kitért azokra az eredményekre, melyeket tudományterületünkön eddig elértünk. Ugyancsak a fent vázolt alapelvek szerint ismertetett néhányat azokból az aktuális követelményekből, amelyek a mai talajtan előtt állnak. Kitért a talajok mennyiségi korlátaira, valamint azokra a változásokra, amelyeket a növekvő termelés a talaj tulajdonságaiban okoz. Részletezte a talajok egyes vízgazdálkodási és fizikai tulajdonságait, továbbá a talajok termékenységét korlátozó tényezőket.

A bevezető előadás után kapott szót W. G. SOMBROEK, a Társaság főtítkára. Beszámolójában nemcsak a Társaság szervezeti életéről beszélt, hanem kiegészítve az elnök előadását, kitért azokra a problémákra is, amelyek ma a talajtan előtt állnak. Ugyancsak a Kongresszus jelmondata alapján, számos olyan kérdést említett, amelyre más tudományágak, és főleg a gyakorlat, várnak választ és melyekkel tudományterületünk eddig még adós. Ilyenek például: Földünk talajainak terhelhetősége, az intenzív mezőgazdasági termelés okozta változások reverzibilitása vagy irreverzibilitása, a talajtan kapcsolata más földtani és környezeti tudományágakkal, stb. Reális, helyzetértékelő előadásában kritikus hangot ütött meg a jelen talajtani kutatás eredményességének és elvi határozottságának egyes kérdéseiről.

Ugyanezen az ülésen hangzott el D. GABRIELS, a Társaság pénztárnokának beszámolója. Ezt követően B. HINTZE, a helyi szervező bizottság elnöke adott átfogó tájékoztatást a Kongresszus programjának gyakorlati kérdéseiről.

Augusztus 13-án délután tartották a Talajfizikai Bizottság által szervezett plenáris ülést, amelyen J. T. RITCHIE (USA) a talaj vízkészlete és a növények produktivitása közötti összefüggéseket ismertette. Ezen a délutánon még „A talaj szerepe az agrotechnológiai tapasztalatcsere rendszerelemzésében”, és az „Új eredmények a talajmineralógiában” című szimpóziumokon is folyt a munka.

Augusztus 14-én a Talajkémiai Bizottság plenáris ülésén K. G. TILLER (Ausztrália) „Gyakori és mérgező hatású nehézfémek a talajban és ökológiai jelentőségük” címmel tartott előadást. E napon négy szimpózium is szerepelt a programban („A mikrobiológiai tevékenység hatása a redoxfolyamatokra és tápanyag-átalakulás a talajokban”; „A folyadéktranszport mechanizmusa és folyadék-mátrix kölcsönhatások”; „Savasodási folyamatok és a savak forrásai”; „A talajvíz nitrátszennyeződése”), melyeknek egy részét egy-egy bizottság, de nagyobb részét több szervezet együttesen készítette elő.

Augusztus 15-én a Talajbiológiai Bizottság plenáris ülésén J. M. LYNCH (Egyesült Királyság) a talajban élő szervezetekről beszélt. Aznap a szakemberek még a „Kísérleti pedológia”; „Talajkolloid-felületek”; „A szerves anyag dinamikája a talajokban”; „A gyökérszóna fizikai sajátosságainak optimalizációja”; „Mikromorfológia: technika és alkalmazás” címmel szervezett szimpóziumok munkájában vehettek részt.

Augusztus 16-án a IV. Bizottság szervezésében N. C. BRADY (USA) „A talajok és a világ élelmiszerkészlete” címmel tartott plenáris előadást. Négy szimpózium is szerepelt e napon a programban („A talajerózió folyamatai”; „Mineralógiai változások sajátos környezeti viszonyok között”; „A pedológiai információk felhasználása a talajok iránti követelmények jobb megértése céljából”; „Kína főbb mezőgazdasági talajainak intenzív hasznosítása”).

Augusztus 18-án az V. Bizottság plenáris ülésével kezdődött a program, amelyen R. DUDAL (Belgium) a pedológia szerepéről szólt a talajjal szemben növekvő követelmények kielégítésében. A nap további programjában szerepeltek „A talajsavasodás ökológiai hatása”; „Mikorrhizák és talajtermékenység”; „Tápanyag-dinamika a rizoszférában”; „A mikromorfológia alkalmazása a talajásványtanban” című szimpóziumok is.

Augusztus 19-én a VI. Bizottság plenáris ülésén R. LAL (Nigéria) „A gazdálkodás hatása a talajerózióra a trópusokon” címmel tartott előadást. Négy szimpózium követte a plenáris ülést („Szerves és szervetlen szennyező anyagok felhalmozódása a talajban, viselkedésük és ökológiai jelentőségük”; „A sók mozgása és felhalmozódása a talajokban”; „A nitrogén dinamikája a talaj–növény-rendszerben”; „Talajszerkezet a teljesen mechanizált növénytermesztési rendszerekben”).

A program zsúfoltságára jellemző, hogy még a Kongresszus utolsó napján is volt plenáris előadás és szimpózium. Augusztus 20-án került sor a VII. Bizottság plenáris előadására (J. B. DIXON, A. L. SENKAYI és L. R. HOSSNER (USA): „A külfejtéses területek mineralógiája”). Ezt két, párhuzamosan megrendezett szimpózium követte: „Funkcionális összefüggések a talajfauna, mikroflóra, és szerves anyagok között”; „A kálium felvehetősége összefüggésben a talajásványokkal”.

A szekció ülések és poszterkiállítás előadásai

Mint az előzőekben utalás történt rá, a hamburgi kongresszus előadásainak száma több mint kétszerese az előző kongresszusok átlagértékének. Ezért a szervező bizottság az előadások kb. kétharmadát poszterként fogadta el, hangoztatva, hogy semmi értékbeli különbséget nem jelent, hogy az előadás szóban hangzik el vagy poszteren mutatják be. Ebben a tekintetben elsősorban a technikai szempontok döntöttek. Eltérően az előző kongresszusoktól, a poszterek nem álltak rendelkezésre az egész kongresszus alatt, általában kétnaponként cserélődtek (mivel másképpen nem nyílt volna lehetőség a hatalmas anyag teljes bemutatására). Meg kell állapítani, hogy a szervező bizottság, de a poszteren kiállítók is példás munkát végeztek. Ennek köszönhető, hogy a poszterkiállítás nemcsak sikeres volt, hanem valóra váltotta azt az elgondolást is, hogy legalább olyan publicitást biztosít a bemutatásra és vitára, mint a szóban elhangzott előadások esetében. Mind a szekció ülések előadásai, mind pedig a poszterek az egyes bizottságok tematikai szempontjainak, valamint a Kongresszus előzetesen ismertetett programjának megfeleltek.

A Hamburgi Kongresszusi Központ ideális feltételeket teremtett a poszterkiállítás számára, és látogatottsága felülmúlta az eddigi kongresszusok hasonló rendezvényét.

Miután a szinkrontolmácsolás csupán a plenáris előadásokra és az ezen előadások célját szolgáló 1. sz. előadóteremben megtartott más rendezvényekre korlátozódott, a szekció üléseken szinkrontolmácsolás nem volt (elsősorban angol nyelven folytak az előadások és a vita). Ilyen tekintetben a poszterkiállításon, ahol a kiállítók meghatározott időpontokban posztereik mellett voltak, a személyes kommunikáció semmiben sem volt kedvezőtlenebb, mintha az előadás szóban hangzott volna el.

Természetesen az előadások megoszlása az egyes bizottságok, albizottságok és munkacsoportok között nem volt egyenletes. Mind az előadások, mind pedig a poszterek tekintetében az V. Bizottság mutatta be a legtöbb előadást, és e bizottság ülései voltak a legnépesebbek is. Ezt követte a II. és IV. Bizottság. Különösen a munkacsoportok munkájára jellemző, hogy néha csak kisebb, de egymás munkáját jól ismerő, és közös tevékenységet folytató csoportok jöttek össze.

A Társaság vezetőségének kezdeményezésére a legjobb posztereket díjazták. E díjakat a záróülésen nyújtották át az egyes bizottságok elnökei.

Megállapítható, hogy a szekció üléseken és poszterkiállításon szereplő dolgozatok több mint tízszeresét tették ki a plenáris és szimpózium előadásoknak. Ennek megfelelően az egyes témákban, módszertani kérdésekben és önálló kutatásokban elmélyült és igen széles körű anyagokat tudtak bemutatni.

A gazdag előadási anyag szükségszerűen azt is eredményezte, hogy az igényelnél sokkal kevesebb idő maradt az egyes dolgozatok és problémák megvitatására. Ezt csak részben pótolta, hogy a Kongresszus egész ideje alatt az érdeklét szakemberek az előadótermeken kívül is állandó kapcsolatban álltak, és minden rendelkezésre álló időt felhasználták szakmai megbeszélésekre.

A szervező bizottság nagy érdeme, hogy minden beérkezett és elfogadott előadás szakszerű és megfelelő összefoglalóját a Kongresszus kiadványában előzőleg publikálták és azt a résztvevők rendelkezésére bocsátották. Ugyancsak megkapták a résztvevők a plenáris előadások teljes szövegét. Csupán a szimpóziumok előadásai képeztek ez alól kivételt, melyeket a pótkötetben adnak ki, és bocsátanak utólag a résztvevők rendelkezésére.

Nagyban segítette a tájékozódást, és a különben nehezen áttekinthető óriási szakmai anyag megismerését és követését, hogy ezeket a kiadványokat a regisztrációval egyidőben kapták meg a résztvevők.

A Társaság szervezeti kérdései

A Nemzetközi Talajtani Társaság alapszabálya szerint a tudományág eredményeinek és feladatainak értékelése mellett a kongresszusokon teljes tisztújítás történik. Így volt ez Hamburgban is, ahol végrehajtó bizottsági és vezetőségi üléseken döntöttek a napirenden szereplő kérdésekről.

A Japán Talajtani Társaság meghívásának eleget téve, a Társaság vezetősége határozatot hozott arról, hogy a XIV. Kongresszust 1990-ben Kyotóban (Japán) rendezi. Ennek megfelelően a Társaság elnöke A. TANAKA, alelnöke pedig Y. TAKAI lett. A japán előkészítő bizottság már vázlatos programot is kidolgozott, mely szerint a Kínai Talajtani Társaság együttműködésével a kirándulások kínai útvonalakat is felölelnek.

A vezetőségi ülésen, majd a Kongresszus záró ülésén határozat született arra, hogy a XV. Kongresszus helyének megállapításánál a latin-amerikai országok preferenciát kapjanak.

A vezetőségi ülésen többször is felmerült az a kérdés, hogy a Nemzetközi Talajtani Társaság a jelenlegi szervezeti felállásában hogyan tud megfelelni az egyre növekvő követelményeknek, és mennyire korszerű a szervezeti felépítés és szabályzat. Abból a célból, hogy a tennivalókat felmérjék és megfelelő javaslatokkal álljanak elő, a Társaság Alapszabály Bizottságát átalakították a Társaság Szerkezetének és Alapszabályának Állandó Bizottságává és személyi összetételét a következőkben állapították meg: E. G. HALLSWORTH (Ausztrália) elnök; I. P. GARBOUCHEV (Bulgária); E. SCHLICHTING (NSZK); VÁRALLYAY GYÖRGY (Magyarország); B. TINKER (Egyesült Királyság); I. PLA (Venezuela); S. C. GOSWAMI (India); R. DUDAL (Belgium); R. TAVERNIER (Belgium); S. EL-SWAIFY (USA); W. SOMBROEK (Hollandia) titkár. A következő kongresszusig a bizottság dolgozza ki a Társaság szerkezetére és szervezeti szabályzatára vonatkozó javaslatokat.

A Társaság vezetősége a következő négy évre megbízta W. G. SOMBROEK-et a főtitkári, SZABOLCS ISTVÁN-t a főtitkárhelyettesi, D. GABRIELST a pénztárnoki feladatok ellátásával. Ezt megelőzően elismerően jóváhagyta fentiek tevékenységét a Hamburgi Kongresszust megelőző időszakban.

A Társaság és egyéb nemzetközi szervek közötti együttműködéssel kapcsolatos kérdések is felmerültek a vezetőség ülésein. Megállapodás született arra vonatkozóan, hogy a Társaságnak különösen az ICSCU tevékenységéhez kell közeledni abból a célból, hogy a nemzetközi programokban eredményesebben vehessen részt, és nagyobb lehetőséget kapjon véleményének kifejtésére és a közreműködésre.

A Társaság vezetősége ugyancsak az alapszabály adta lehetőségeken belül határozott új tiszteletbeli tagok választásáról is. Ezek száma a Társaságban igen korlátozott, így korántsem kerülhetett sor minden arra érdemes és javaslatba hozott szakember megválasztására. A sok jelölt közül mindössze H. JENNY (USA), D. KIRKHAM (USA), S. K. MUKHERJEE (India), és R. TAVERNIER (Belgium) megválasztására volt lehetőség.

A vezetőség megvizsgálta a munkacsoportok tevékenységét. A munkacsoportok nagy része továbbra is fennmaradt, néhányat azonban megszüntettek, míg újakat is alakítottak, illetve tematikailag átcsoportosítottak. A teljes jegyzék a Társaság Bulletinjében hamarosan megjelenik.

A Társaság szervezeti életének fontos mozzanata a bizottságok és albizottságok tisztségviselőinek megválasztása. Ez Hamburgban is elég sok adminisztrációval, formális elemekkel, sőt nem egy esetben személyi érzelmekkel is terhelt volt, s a jelenlegi szavazási rendszer gyengéi miatt egyes esetekben a jelöltek tudományos értékelése és ennek objektivitása is vitatható. Összességében azonban többé-kevésbé arányos földrajzi és szakmai spektrumot tükröznek a megválasztott tisztségviselők:

I. Bizottság: Talajfizika

Elnök: M. KUTILEK, Csehszlovákia

Alelnök: J. BOUMA (Hollandia)

J. GLINSKI (Lengyelország)

II. Bizottság: Talajkémia

Elnök: G. BOLT (Hollandia)

Alelnök: SRA J. R. T. CARBALLAS (Spanyolország)

O. VAN CLEEMPUT (Belgium)

III. Bizottság: Talajbiológia

Elnök: J. C. G. OTTOW (NSZK)

Alelnök: J. W. D. STEWART (Kanada)

J. LYNCH (Egyesült Királyság)

IV. Bizottság: Talajtermékenység és növénytaplálkozás

Elnök: S. C. GOSWAMI (India)

Alelnök: A. AGBOOLA (Nigéria)

S. BARBER (USA)

V. Bizottság: Talajgenetika, osztályozás és térképezés

Elnök: A. RUELLAN (Franciaország)

Alelnök: H. ESWARAN (USA)

B. ROZANOV (Szovjetunió)

VI. Bizottság: Talajtechnológia

Elnök: I. P. ABROL (India)

Alelnök: P. SANCHEZ (USA)

A. CANARACHE (Románia)

VII. Bizottság: Talajásványtan

Elnök: A. HERBILLON (Belgium)

Alelnök: R. GILKES (Ausztrália)

K. STAHR (NSZK)

A. Albizottság: Szikes talajok

Elnök: Q. G. ZHAO (Kína)

Alelnök: RÉDLY LÁSZLÓNÉ (Magyarország)

J. BREBURDA (NSZK)

B. Albizottság: Mikromorfológia

Elnök: N. FEDOROFF (Franciaország)

Alelnök: J. A. McKEAGUE (Kanada)

L. WILDING (USA)

C. Albizottság: Talajvédelem és környezet

Elnök: S. EL-SWAIFY (USA)

Alelnök: J. HRASKO (Csehszlovákia)

I. PLA-SENTIS (Venezuela)

D. Albizottság: Talajzoológia

Elnök: K. LEE (Ausztrália)

Alelnök: M. VEERESH (India)

M. BOUCHÉ (Franciaország)

A D. Albizottság a vezetőség határozata alapján a Kongresszuson alakult, mivel a talajzoológia területén olyan jelentős fejlődés és igények mutatkoztak, melyek indokolták egy új albizottság létrehozását.

A záróülésen az új tisztségviselők át is vették hivatalukat elődeiktől, a tagság pedig jóváhagyta azokat a vezetőségi határozatokat, melyeket a Kongresszus plénumának meg kell erősíteni az alapszabályok előírásai szerint.

A vezetőség javaslatára ugyancsak egyhangúan elfogadta a Kongresszus azt a javaslatot is, hogy a Nemzetközi Talajtani Társaság forduljon az Egyesült Nemzetek Szervezetéhez azzal a kéréssel, hogy a következő öt év során egy világkonferenciát tartsanak a talajok és védelmük témakörben.

A Kongresszus határozatot hozott a Társaság szervezetei vagy azok közreműködésével a következő 4 évben tartandó nemzetközi szimpóziumokról, konferenciákról és egyéb rendezvényekről is. E rendezvények általános szempontjaiban megegyezés történt, sőt abban is, hogy mikor és hol kerülnek sorra a főbb események. Miután néhány rendezvény helye és pontos ideje, valamint megnevezése függőben maradt, a végleges lista a Bulletin legközelebbi számában kerül közzésre a Kongresszus eseményeiről szóló számos más információval együtt.

Magyar részvétel a Nemzetközi Talajtani Társaság XIII. Kongresszusán

A magyar szakemberek és Talajtani Társaságunk már a Kongresszus előkészítésének időszakában is törekedtek arra, hogy részvételünk mind számbelileg, mind a dolgozatok tekintetében megfelelő legyen. Az illetékes hazai intézmények és főhatóságok segítségével 30 magyar szakember vett részt a Hamburgi Kongresszuson: BAKONDINÉ ZÁMORY ÉVA, BUZÁS ISTVÁN, DEBRECZENI BÉLA, DEBRECZENI BÉLÁNÉ, FILEP GYÖRGY, FÜLEKY GYÖRGY, GEREI LÁSZLÓ, GESZTESI BÉLA, HARGITAI LÁSZLÓ, HORNYIK BÉLA, JASSÓ FERENC, JENEY ISTVÁN, JUHÁSZ ILONA, KÁDÁR IMRE, KOVÁCS GÉZA, KOZÁK MÁTYÁS, LÁNG ISTVÁN, LUKÁCS ANDRÁS, MOLNÁR ENDRE, MOROZOVA OLGA, MURÁNYI ATTILA, RAJKAI KÁLMÁN, RÉDLY LÁSZLÓNÉ,

RÓZSÁS ATTILA, STEFANOVITS PÁL, SZABÓ ISTVÁN, SZABOLCS ISTVÁN, SZEGI JÓZSEF, VÁRALLYAY GYÖRGY, ZILAHY PÉTER.

A résztvevők megfelelően képviselték a hazai kutatási, oktatási, minősítő és termelő intézményeket. A résztvevőkön kívül a Kongresszus kiadványaiban még a következőknek jelentek meg elfogadott dolgozatai: CSILLAG JULIANNA, DARAB KATALIN, DOMBOVÁRI JÁNOS, DVORACEK MIKLÓS, FEKETE JÓZSEF, GULYÁS FERENC, GYŐRI DÁNIEL, KARDOS JÓZSEF, KÖVES-PÉCHY KRISZTINA, NÉMETH TAMÁS, PÁNTOS-DERIMOVA TATJANA, PÁRTAY GÉZA, PÁTKAI TAMÁS, SARKADI JÁNOS, SZEKENI SZABOLCSNÉ, THAMM FRIGYESNÉ, VARRÓ TIBOR, ZENTAY FERENC.

A magyar résztvevők aktivitása is figyelemre méltó volt a Kongresszus során. A vezetőség munkájában SZABOLCS ISTVÁN, mint főtitkárhelyettes, VÁRALLYAY GYÖRGY, mint a VI. Bizottság elnöke, és STEFANOVITS PÁL, mint a Magyar Talajtani Társaság képviselője vett részt. Nevezettekön kívül SZEGI JÓZSEF is elnökölt szakmai ülésen. A Kongresszus lehetőséget nyújtott számos olyan fiatal kollega szereplésére is, akik e fontos nemzetközi fórumon első ízben vettek részt. Az előadások közül kettő szimpóziumon, a többi vagy szekció üléseken hangzott el, vagy poszterként került kiállításra.

Megnyilvánult a magyar szakemberek elismerése abban is, hogy többüket különböző tisztségekre választották. Az előbbieken említettekön kívül JUHÁSZ ILONA az egyik munkacsoport titkára lett.

A nemzetközi talajtani kongresszusok tudományos tapasztalatairól és programjáról folyóiratunkban — az első olyan kongresszus óta, ahol a II. Világháború után magyar szakemberek részt vettek (Párizs, 1956; VI. Kongresszus) — rendszeresen jelennek meg ismertetések. Miután a Hamburgi Kongresszus anyaga olyan nagy terjedelmű és széles körű, hogy azt két—három rövid ismertetésben közreadni lehetetlen, folyóiratunkban folyamatosan közöljük a magyar résztvevők közül azok beszámoló dolgozatait, akik egyes kérdéseket fognak feldolgozni.

Remélhetően a jelentős létszámú és eredményes magyar részvétel hasznos következményekkel jár hazai talajtani tevékenységünkben is.

SZABOLCS ISTVÁN

MTA Talajtani és Agrokémiai
Kutató Intézet, Budapest

Érkezett: 1986. augusztus 27.